

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Søg...

13. juli 2015

Mogens Høegsberg (<http://www.planetpulp.dk/author/mogens/>)

Ingen kommentarer

Synes godt 1

Annabelle

Annabelle er Hollywood-metervare af den allermest ferske, anonyme art. Kompetent sat sammen, men også helt og aldeles blottet for nye idéer og ambitioner.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/annabelle/annabelle_boxcover_stor.jpg) **Annabelle** er en selvstændig prequel til James Wans succesfulde og for det meste vellykkede, men også noget overvurderede, **The Conjuring** (dansk: **Nattens dæmoner**) fra 2013.

Et af de ganske uhyggelige elementer i **The Conjuring** var den besatte dukke Annabelle, som spøgelsesjægerparret Ed og Lorraine Warren opbevarer i deres hjem.

Selvom Annabelle spillede en mindre rolle i **The Conjuring**, var dukken et så effektivt element i filmen, at idéen om en prequel, fokuseret på den, hurtigt blev sat i værk.

Bag filmens manuskript står den stort set ukendte Gary Dauberman, der spillefilmsdebuterede med **Annabelle**. Instruktøren er den garvede filmfotograf John R. Leonetti, der før **Annabelle** kun havde et par instruktørcredits på cv'et.

Besat dukke

Filmen starter med et *outtake* fra **The Conjuring**, hvor en gruppe unge kvinder i 1970 fortæller Ed og Lorraine Warren om deres skræmmende oplevelser med dukken, hvilket er anledningen til, at Ed og Lorraine overtager Annabelle.

Derefter skifter handlingen til 1969, to år før begivenhederne i **The Conjuring**, hvor vi møder det unge par John og Mia (Ward Horton og Annabelle Wallis), der venter deres første barn. Mia samler på dukker, og en dag kommer John hjem med en værdifuld dukke til Mias samling. Det er naturligvis Annabelle, selvom dukken ikke har navnet på dette tidspunkt.

Kort tid efter bryder to medlemmer af en Manson-lignende kult ind i John og Mias hus og forsøger at myrde den højgravide Mia. Den ene af kultisterne – med navnet Annabelle – begår derefter selvmord ved at skære halsen over på sig selv, mens hun holder dukken i favnen.

Og så er fanden naturligvis løs – i mere eller mindre bogstavelig forstand. For det viser sig, at kultisterne kom fra en Satan-kult, som havde haft som mål at påkalde et dæmonisk væsen.

Herefter er filmen ret uklar med hensyn til hvilket væsen det er, der overtager dukken. Er det den døde kultist eller er det en dæmon? Svaret blæser i vinden, men i virkeligheden er det også helt ubetydeligt.

Drejebogen over Skumle Hændelser

Mia og hendes ufødte barn overlever mordforsøget, men allerede inden Mia og Johns datter bliver født, begynder der at ske mærkelige ting og sager, der kulminerer med, at deres hus brænder ned.

Selvom ingen af dem mistænker dukken for at have en finger med i spillet, skaffer de sig alligevel af med den – den kvindelige kultist sad jo med dukken, da hun døde, og det synes de begge er ret creepy.

Men da John og Mia flytter ind i en lejlighed i Pasadena, finder Mia dukken i den sidste flyttekasse. Mia tager det som et tegn om, at hun skal kæmpe mod sine traumer. Annabelle – som vel at mærke stadig ikke har dette navn – bliver derfor sat op på hylden med de andre dukker.

Og så kan vi ellers fortsætte den metodiske gennemgang af drejebogen over Skumle Hændelser i Hollywood-horrorfilm...

Chucky møder Exorcisten

Problemet med **Annabelle** ligger ikke på det rent håndværksmæssige niveau, hvor filmen sådan set er kompetent skruet sammen hele vejen igennem. Problemet er, at manuskriptet er så uendelig formularisk og uambitiøst.

Gary Dauberman stiller sig tilfreds med at levere en historie, der udspiller sig som “Chucky møder Exorcisten”, og der er absolut nul overraskelser undervejs.

Filmens virkemidler er alle set før, og selvom Dauberman forsøger at skabe en ekstra grad af uhygge ved at lade dukken fokusere på John og Mias lille baby, så bliver det aldrig for alvor rigtig skræmmende.

Det er trods alt en amerikansk film, og sandsynligheden for, at man ville lade noget grusomt ske med en lille, uskyldig baby, er selvfølgelig lige så lille som filmens grad af originalitet: Et stort rundt nul.

Enkelte velfungerende scener

Der er enkelte løsrevne scener, der er ganske velfungerende og som giver de obligatoriske kuldegysninger. Især én er effektiv – hvor Mia, efter at lyset er gået, bliver fanget i ejendommens vaskekælder, fordi elevatoren nægter at køre op.

Men generelt er filmens virkelig gode gys få, og der er langt mellem dem. **Annabelles** største styrke ligger i designet af Annabelle-dukken, der er så creepy i sig selv, at de mange dvælende indstillinger, hvor man ser dukken, vel nok er de mest uhyggelige i hele filmen.

Desværre formår filmen også at dræbe en stor del af den mystik og uhygge, der omgærdede dukken i **The Conjuring**. I **The Conjuring** fik vi aldrig en forklaring på, hvorfor dukken var ond, og den manglende viden gjorde dukken ekstra uhyggelig.

Annabelle giver en ekstremt forudsigelig og rent ud sagt kedelig forklaring, der gør Annabelle-dukken til en slags andenrangs-Chucky.

Med den fine **The Conjuring** som udgangspunkt er det ærgerligt, at de kreative bagmænd bag **Annabelle** ikke kunne finde på en bedre historie; én der bevarede dukkens mystik og som måske bare forsøgte at komme med en ny idé eller to.

I stedet er **Annabelle** blevet Hollywood-metervare af den allermost ferske, anonyme art. Kompetent sat sammen, men også helt og aldeles blottet for nye idéer og ambitioner.

Titel: Annabelle

Instruktør: John R. Leonetti

Manuskript: Gary Dauberman

Cast: Annabelle Wallis (Mia), Ward Horton (John), Tony Amendola (Father Perez)

Producere: Peter Safran (producer), James Wan (producer), Richard Brener (executive producer), Walter Hamada (executive producer), Steven Mnuchin (executive producer), Dave Neustadter (executive producer), Hans Ritter (executive producer)

Foto: James Kniest

Klip: Tom Elkins

Musik: Joseph Bishara

Spilletid: 94 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Lyd: Dolby Digital 5.1

Sprog: Engelsk

Undertekster: Dansk, svensk, norsk, finsk, islandsk, spansk, engelsk, tysk

Produktionsland, år: USA, 2014

Produktionssselskaber: New Line Cinema, Evergreen Media Group, RatPac-Dune Entertainment, The Safran Company

Distributør (DVD): Warner Home Video

Udgave/region: 2

Anmeldt i nr. 117 | 13/07/2015 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=40651)

Stikord: Dukker (<http://www.planetpulp.dk/?p=5321>), Dæmoner (<http://www.planetpulp.dk/?p=4429>)

Mogens Høgsberg (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890). Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindelig fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan; indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik

er Mogens' to største passioner inden for [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar